

Til Farsund - byen mot havet

Av Else Marie Skarning

Det er byen mot havet vi skal reise til nå,
jeg kan skimte konturene i det fjerne. .
Der fjellene reiser seg mektig mot sky
og omkranser hele den hvite by.

Der bølgene bryter mol havkantens strand
og krokusen blomstrer så livlig på land.
Der vil jeg leve og der vil jeg bo,
der vil mitt hjerte finne ro.

Når stillheten og freden seg senker over byen,
da løfter jeg blikket høyt over skyen,
da ser jeg min frelser som det hele har skapt
og takker ham for alt han har ti/rette lagt.

Må Gud bevare byen og alt som i den er,
til glede for alle som har den kjær. .
Den er så majestetisk i blikket der den står,
og skuer mot fjerne kyster.

Den hever seg høyt over skumsprøyt og sjø
og står der så klippefast og stø.
Når nordavinden blåser over byen som best,
da er det den byen jeg kjenner aller best.

Det er byen mot havet, mot klippe og strand,
det er byen som Gud har skapt i sin hand.
Det er byen som blomstrer i solskinn og fest.
Det er byen du alltid er velkommen til som gjest.